

ПРОГАЛИНИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ (ПРАВОВІ КОЛІЗІЇ) ОЦІНКИ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Ю.С. МАКАРЕНКО, аспірант кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства

(науковий керівник – доктор юридичних наук, професор І.В. Курило)
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
E-mail: makarenko.yuliia@gmail.com

Анотація. Досліджено правові колізії контрольних відносин у сфері земельних ресурсів та шляхи їх подолання. Охарактеризовано неузгодженості в законодавстві України, щодо контролю, використання та охорони земельних ресурсів. Проаналізовано правові колізії, що виникають при проведенні оцінки земельних ділянок. Запропоновано конкретизувати та розмежувати компетенції суб'єктів державного контролю у сфері земельних ресурсів та передати частину повноважень органів виконавчої влади до органів місцевого самоврядування. Зроблено висновок щодо необхідності подолання колізій та систематизації земельного законодавства.

Ключові слова: державний контроль, земельні ресурси, земля, правова колізія, колізійна норма, подолання колізій, систематизація, нормативна грошова оцінка

Актуальність.

Земельне законодавство завжди характеризувалося великою кількістю нормативно-правових актів, які є джерелами земельно-правових відносин. Численність законів та підзаконних актів спричиняє дублювання одних і тих самих положень, що регулюють одні й ті ж відносини, однак часто суперечать один одному. Специфіка контрольних відносин у сфері земельних ресурсів об'єктивно зумовлює породження юридичних колізій. У цілому в світі не існує правової системи, де не було б жодної колізії, оскільки вони

спричинені закономірним розвитком самих суспільних відносин, їх постійним прогресом та видозміненням. Для подолання цих неузгодженостей існує державний апарат, проте суб'єкти владних повноважень не завжди ефективно здійснюють свої обов'язки щодо подолання колізій і це негативно впливає на правові відносини та може завдати їм шкоди.

Нинішній стан законодавчої бази з питань контролю у сфері земельних ресурсів і регулювання земельних відносин загалом, не здатен повноцінно забезпечити захист прав та законних інтересів їх учасників. Земельне за-

конодавство потребує фільтрації застарілих правових норм шляхом їх скасування або заміни на актуальні. Спостерігається існування декларативних норм права, які потребують запровадження механізмів їх реалізації. Особливо, немає однастайності щодо здійснення оцінки земельних ділянок.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дане питання є актуальним і не залишає без уваги багатьох науковців, серед них: Т. Коваленко, А. Мартин, О. Москалюк, О. Петришин, С. Погребняк, А. Портнов та інші. Особливої уваги заслуговують праці А. Мірошніченка, який здійснив дослідження колізій у правовому регулюванні земельних відносин в Україні, навів їх класифікацію та шляхи подолання.

Мета даного наукового дослідження полягає в аналізі колізій, що виникають при регулюванні контрольних відносин при здійсненні нормативної грошової оцінки земельних ділянок та приверненні уваги науковців та законотворців до необхідності систематизації земельного законодавства з метою подолання таких колізій.

Результати.

В українському законодавстві відсутнє єдине визначення юридичної колізії. Існують різні точки зору та підходи до тлумачення даного поняття.

В інформаційному листі «Щодо практики застосування норм права у випадку колізії» Міністерство юстиції України зазначає, що неузгодженість між чинними нормативно-правовими актами, їхнє протиріччя з одного й того самого предмета регулювання, а також суперечність між двома або

більше формально чинними нормами права, прийнятими з одного і того ж питання, в теорії права відомі як **колізія норм права**. Колізія норм права вирішується шляхом вибору того нормативного акту, який має бути застосований до конкретного випадку (юридичного факту) («Щодо практики застосування норм права...», 2008).

У науковій літературі існують різні підходи до розуміння поняття «колізія». Наприклад, Т.О. Коваленко зазначає, що колізійна норма як засіб подолання юридичних колізій у механізмі правового регулювання земельних відносин – це спеціалізована правова норма загальнообов'язкового характеру, що закріплена у формально-визначених приписах земельного законодавства та встановлює правила обрання правової норми за наявності розбіжності між матеріальними чи процесуальними правовими нормами, спрямованими на регулювання тотожних земельних відносин, з метою подолання юридичної колізії та забезпечення ефективності правозастосування (Коваленко, 2013).

Переважна більшість науковців схиляються до точки зору, що юридичну колізію слід розглядати у її широкому та вузькому значеннях. Т.О. Коваленко зазначає, що у широкому значенні юридична колізія визначається як «суперечність між існуючим правовим порядком і намірами та діями з його зміни», а у вузькому – як «стан і дія кількох правових актів чи їх норм, як правило, нормативного характеру, що прийняті одним або різними суб'єктами правотворчості, які спрямовані на регулювання одних і тих самих суспільних відносин, а застосування кожного з них окремо дає різний, зокрема протилежний результат», «відмінність або суперечність між приписами пра-

вових актів, що регулюють ті самі правові відносини, пов'язані з використанням, охороною та відтворенням земель» (Коваленко, 2010).

Правові колізії можна класифікувати за різними критеріями. Найбільш доречним буде поділити колізій на такі види, які дозволять ефективно застосувати колізійний метод для подолання та усунення неузгодженостей у законодавстві. Диференціація колізій дасть змогу визначитися при конфлікті правових норм, яку з них потрібно застосувати в конкретному випадку.

О.В. Москалюк визначає, що загальноприйнятою визнається класифікація колізій норм права залежно від властивостей та особливостей колізій правових норм. Відповідно до цієї класифікації виділяються темпоральні (часові), просторові, ієрархічні, змістовні.

Ієрархічні колізії – це колізії, що виникають через регулювання одних фактичних обставин нормами, які знаходяться на різному рівні в ієрархічній структурі законодавства (Портнов & Москалюк, 2012).

Наступний вид колізії це темпоральна. **Темпоральна (часова) колізія** – це колізія, що виникає внаслідок видання в різний час з того самого питання принаймні двох норм права. Загальним колізійним темпоральним принципом, що використовується для подолання таких колізій, є правило, згідно з яким наступний закон з того ж питання скасовує дію попередніх («Колізії в законодавстві...»).

Змістовні колізії – колізії одночасно чинних і на одній території приписів рівної юридичної сили, які виникають у результаті часткового співпадіння об'ємів регулювання й обумовлені специфікою регламентації суспільних відносин (Погребняк, 2001: 124).

Від розглянутих вище видів колізій принципово відрізняються просторові колізії, які виникають через протяжність відносин у просторі. Як наслідок, на врегулювання одних фактичних обставин претендують норми правових систем різних держав або територій (Портнов & Москалюк, 2012).

Важливе значення з точки зору подолання земельно-правових колізій, належить колізійним нормам вищого рівня, які закріплені в Конституції України та спрямовані на підтримання системності права взагалі та земельного права зокрема. Це, насамперед, норми, які проголошують найвищу юридичну силу Конституції України та закріплюють принцип прямої дії норм (ст. 8); встановлюють, що міжнародні договори є частиною національного законодавства України (ст. 9); обмежують повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування, їх посадових осіб (ст.ст. 6, 19); визначають пріоритетність забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України (ст. 16) та гарантії права знати свої права та обов'язки (ст. 57); передбачають заборону звуження змісту й обсягу існуючих прав та свобод (ст. 22), а також зворотної дії в часі законів та інших актів, що встановлюють або посилюють відповідальність (ст. 58); закріплюють перелік відносин, які регулюються виключно законами, в тому числі й порядок набуття та реалізації права власності на землю (ст. 14, ст. 92) тощо (Коваленко, 2013).

Найбільш поширеними юридичними колізіями в законодавстві України є змістовна, темпоральна та ієрархічна. Існування суперечностей норм, що належать до одного з виду колізії можна назвати простим ви-

падком, проте, у разі неузгодженості норм права викликано існуванням одночасно декількох видів колізій – такий випадок слід назвати складним. У такому разі існують наступні шляхи їх подолання:

- так, при збігу темпоральної та ієрархічної колізій, що виникає внаслідок більш пізнього введення в дію норми, яка має меншу юридичну силу, пріоритет віддається нормі, яка має вищу юридичну силу, хоча її прийнято раніше;
- у разі збігу темпоральної та змістовної колізій, що виникає внаслідок більш пізнього введення в дію загальної норми, пріоритет зазвичай віддається спеціальній нормі, хоча її прийнято раніше;
- при збігу ієрархічної та змістовної колізій, коли загальна і спеціальна норми містяться в актах, що мають різну юридичну силу, перевагу зазвичай має загальна норма вищої юридичної сили (Петришин, 2014).

Земельні відносини, з часів здобуття Україною незалежності, перебувають у постійному реформуванні. За цей період приймалася низка законодавчих актів, програм діяльності, стратегій, якими передбачалося удосконалення відносин у сфері земельних ресурсів. Навіть, за останні 5–10 років неодноразово відбувалося реформування органів виконавчої влади, які володіють компетенцією з регулювання земельно-правових відносин та здійснення контролю у сфері земельних ресурсів безпосередньо. Все це негативно впливає на якісний стан законодавчої бази: з'являються нові нормативно-правові акти, які суперечать існуючим, що залишаються чинними; дублюються повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування; нові акти не

скасовують дію попередніх, які вже перестали бути актуальними і відбувається нагромадження недіючих, «мертвих» законів, тощо.

Серед численних юридичних колізій в земельному праві та колізій здійснення контрольної діяльності у сфері земельних ресурсів, необхідно окрему увагу приділити оціночній діяльності. Це стосується як експертної грошової оцінки так і нормативної грошової оцінки земельних ділянок.

Законом України «Про оцінку земель» визначено, що експертна грошова оцінка земельних ділянок проводиться на основі наступних методичних підходів: капіталізація чистого операційного або рентного доходу від використання земельних ділянок; зіставлення цін продажу подібних земельних ділянок; врахування витрат на земельні поліпшення. Окремо відмічається, що експертна грошова оцінка вільних відбудовель та споруд земельних ділянок для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, особистого селянського господарства, що проводиться у зв'язку з викупом цих земельних ділянок для суспільних потреб чи їх примусовим відчуженням з мотивів суспільної необхідності, проводиться на основі методичного підходу капіталізації чистого операційного або рентного доходу від використання земельних ділянок з урахуванням їх використання за цільовим призначенням (використанням), встановленим на день прийняття рішення про викуп таких земельних ділянок для суспільних потреб. Водночас, найбільш достовірний та ринковий методичний підхід, який полягає у зіставленні цін продажу подібних земельних ділянок в Україні до земель сільськогосподарського призначення застосовувати

неможливо за відсутності їх ринкового обігу (Шевченко, 2017).

У 2017 р., у своїй науковій публікації Я.О. Шевченко, зазначає недоліком правового регулювання оцінки земель сільськогосподарського призначення – обмеженість доступу оцінювачів до інформації, необхідної для здійснення оціночної діяльності, складання звіту про оцінку та обґрунтування ціни об'єкта оцінки. Незважаючи на те, що згідно зі ст.ст. 11 та 29 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» оцінювачі мають право доступу до майна, яке оцінюється, документації та іншої інформації, яка є необхідною або має суттєве значення для оцінки, власники такої інформації, посиляючись на норми Закону України «Про інформацію», мають право такої інформації не надавати.

У зв'язку з цим, Я.О. Шевченко вважає за доцільним врахування світового досвіду щодо формування інформаційної бази даних об'єктів нерухомості шляхом надання службовцями нотаріату знеособленої інформації незалежним оцінювачам для здійснення оціночної діяльності стосовно цін продажів земельних ділянок (Шевченко, 2017).

Саме тому, яскравим прикладом та досить ефективним кроком для усунення даної колізії, було прийняття у 2018 р. Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку. Відповідно до даного Порядку, єдина база даних звітів про оцінку (далі – Єдина база) – інформаційно-телекомунікаційна система, яка має комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю відповідно до Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних си-

стемах», до складу якої входить база даних інформації із звітів про оцінку, що вноситься суб'єктами оціночної діяльності, та модуль електронного визначення оціночної вартості подібного до об'єкта оцінки майна (з метою перевірки вартості об'єктів оподаткування, внесеної суб'єктом оціночної діяльності) («Про затвердження Порядку ведення єдиної бази...», 2018).

Розглядаючи обране питання, слід звернути увагу, що при визначенні станом на 01 січня 2012р. нормативної грошової оцінки земельних часток (паїв) відповідно до сертифікатів на право на земельну частку (пай), що визначалася згідно Указу Президента України від 08 серпня 1995 р. «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» коефіцієнт 1,756 застосовується до нормативної грошової оцінки земельної частки (паю) у частині вартості площі ріллі, що припадає на земельну частку (пай) по конкретному сільськогосподарському підприємству, кооперативу, товариству згідно з рішеннями районних державних адміністрацій щодо затвердження розмірів земельної частки (паю) по кожному підприємству, кооперативу, товариству.

Таким чином, нормативна грошова оцінка земельної частки (паю), відповідно до сертифікату на право на земельну частку (пай), сумарно складається з:

- нормативної грошової оцінки ріллі, що припадала на особу, яка має право на земельну частку (пай) для даного підприємства, кооперативу, товариства, яка збільшується на коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель та на коефіцієнт 1,756;

- нормативної грошової оцінки сіножатей, пасовищ та багаторічних насаджень, що припадала на особу, яка має право на земельну частку (пай) для даного підприємства, кооперативу, товариства, яка збільшується на коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель (Шевченко, 2017).

Пропоную розглянути особливості визначення нормативної грошової оцінки земельних ділянок на прикладі земель розташованих на території Мринської сільської ради (за межами села Хотинівка).

Наприклад, земельні ділянки знаходяться на одному полі, є сусідніми, і тим не менш, мають різну нормативно грошову оцінку і більше того – різні види угідь:

- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:5832 площею 2 га надана для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (01.01), нормативна грошова оцінка якої 62471.40грн (31235,70 грн за 1 га);
- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:5827 площею 2 га надана для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (01.01), нормативна грошова оцінка якої 67858.63грн (33929,32 грн за 1 га);
- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:1417 площею 2 га надана для ведення особистого селянського господарства (01.03), нормативна грошова оцінка якої 17293.72грн (8646,86 грн за 1 га);
- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:1415 площею 2 га надана для ведення особистого селянського господарства (01.03), нормативна грошова

оцінка якої 18273.74грн (9136,87 грн за 1 га);

- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:0625 площею 0.8783га надана для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (01.01), нормативна грошова оцінка якої 30698.93грн (34952,67 грн за 1 га);
- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:0624 площею 0.9009га надана для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (01.01), нормативна грошова оцінка якої 37183.03грн (41273,2 грн за 1 га);
- земельна ділянка з кадастровим номером 7423886700:02:001:0626 площею 0.9628га надана для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (01.01), нормативна грошова оцінка якої 32525.97грн (33782,68 грн за 1 га) («Електронний кабінет «Е-сервіси»...; Публічна кадастрова карта України).

З цього слідує, що методика розрахунку нормативної грошової оцінки земельних ділянок не є досконалою, оскільки суттєво відрізняються вартості сусідніх ділянок в межах одного поля. Особливо, якщо врахувати тенденції та загальний стан розвитку сільського господарства, використання земельних ресурсів та обробітку земель, то дана НГО не має практичного значення та є несправедливою по відношенню до власників таких ділянок. На сьогоднішній день дуже малий відсоток виділення земельних ділянок в натурі на місцевості, переважна їх більшість передається в оренду товаровиробникам, які здійснюють обробіток таких земель. Такі сільськогосподарські підприємства розорюють земельні ділянки в межах одного поля і обробляють їх на одна-

кових умовах, одним масивом і, відповідно, практичне вартісне значення вони мають однакове. Таким чином, НГО може обмежити одного власника (орендодавця) земельної ділянки перед іншим стосовно розміру одержуваного доходу, оскільки орендна плата, в переважній більшості, встановлюється у відсотковому відношенні до нормативної грошової оцінки.

Сьогоднішні умови товаровиробництва, зменшення кількості рогатої худоби на селі призводить до розорювання угідь, які були надані для випасання худоби та сіножатті. Саме тому, доречним було б провести «переоблік» земельних ділянок що використовуються для вирощування сільськогосподарської продукції та перевести їх до одного, відповідного виду угідь і зробити це слід консолідовано за ініціативи і виконання держави. Це дало б змогу власника та орендодавцям отримувати достойну орендну плату та не було б порушення цільового використання земельних ділянок орендарями.

А.М. Мірошниченко приділив значну увагу вивченню колізій у правовому регулюванні земельних відносин в Україні і підкреслює необхідність кодифікації земельного законодавства. Для зменшення ступеню колізійності чинного земельного законодавства України перспективним напрямком є його кодифікація, для якої сьогодні існують основні необхідні умови: відносна стабільність законодавства та відносно усталена практика його застосування. В основу кодифікації повинні бути покладені такі принципові положення: 1) відхід від традиційного для радянського земельного права «тотального» поділу земель на категорії і підвищення на томість ролі планування територій,

2) підвищення ефективності використання та розпорядження землями державної власності шляхом передачі функції із розподілу та перерозподілу цих земель уповноваженому центральному органу виконавчої влади, 3) реформування засад здійснення землевпорядкування шляхом створення уніфікованої землевпорядної процедури, яка дозволить здійснювати землеустрій у т.ч. і примусово з метою усунення недоліків у структурі землекористування, 4) гармонізація земельного законодавства із законодавством ЄС (Мірошниченко, 2010).

Важливість потреби подолання юридичних колізій у сфері земельних ресурсів та систематизації земельного законодавства було відкреслено напередодні Дня науки 2019 р. Вчені поставили перед собою питання : «Як подолати надлишковість у земельному законодавстві України?». Відповідь на яке шукали учасники науково-практичного семінару, який відбувся на факультеті землевпорядкування НУ-БіП України. Складність, розпорошеність та колізійність земельного законодавства України вимагає особливих підходів до його оптимізації.

На заході виступив А.М. Мірошниченко, який зазначив по-перше, техніко-юридичний аспект зарегульованості земельного законодавства полягає в бажанні вмістити до законодавства якомога більше дозволів – там, де потреби у них абсолютно немає. Окрім «засмічення» правового поля, такий підхід може створити враження, що у випадках відсутності спеціального дозволу все інше заборонено.

По-друге, так звану «нормою» для нормативних актів земельного законодавства стало сліпе копіювання до них положень інших документів, часто – більш загальних. Іноді при

цьому вихідний матеріал піддається «творчому опрацюванню», внаслідок чого законодавство не лише засмічується, але й створюються колізії.

Третім, ще одним типовим недоліком стало вміщення до нормативно-правових актів положень, що не мають регулятивного значення. Таких у земельному законодавстві не злічити. Це преамбули (які насправді є непотрібними анотаціями), визначення термінів (здебільшого двозначні), «принципи» (насправді простим проголошенням в законі правовий принцип створити неможливо), різного роду застереження (порушники «несуть відповідальність, встановлену законом») тощо. Вони ускладнюють використання тексту закону, обумовлюють значні витрати на тиражування непотрібного тексту, його вивчення тощо. А серед такого «мотлоху» часто можна не помітити щось, що дійсно встановлює правило поведінки.

Завідувач кафедри землевпорядного проектування А.Г. Мартин, звернув увагу на те, що переускладнене земельне законодавство є джерелом титульних ризиків під час набуття і реалізації прав на землю. Сьогодні земельне законодавство все частіше стає значною перешкодою для підприємців та звичайних громадян у реалізації своїх майнових прав, зайнятті підприємницькою діяльністю, оскільки закони занадто складні, колізійні і неоднозначні. Також експерт переконаний, що складне та колізійне законодавство є одним із головних джерел корупції, адже чиновники отримують значні дискреційні повноваження, застосовуючи законодавство на власний розсуд. Дозвільна система в умовах переускладненого і неоднозначного земельного законодавства перетворюється у «поле бою» між підприємцем та чиновниками.

Експерт у сфері правового регулювання земельних відносин, консультант Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин С. Біленков своєму виступі зупинився на декларативних, бланкетних і дублюючих нормах в земельному законодавстві України (Гулько).

Висновки і перспективи.

Правова колізія це певна неузгодженість, яка виникає між нормативно-правовими актами або правовими нормами з одним предметом регулювання та які є формально чинними на момент виникнення суперечності. Не потрібно ототожнювати колізію у праві з колізійною нормою (у значенні міжнародного приватного права), яка є нормою, що визначає право якої держави підлягає застосуванню до правовідносин з іноземним елементом («Про міжнародне приватне право...», 2005). Правова колізія не відсилає нас до якоїсь правової системи чи нормативного акту, вона є неузгодженістю, суперечністю яку потрібно вирішити – подолати. Тобто, при ідеальному стані законодавчої системи правової колізії не повинно існувати, в той час як колізійна норма – норма припис, існування якої є необхідним для врегулювання відносин з іноземним елементом.

Окремої уваги заслуговують колізії, що виникають при розмежування компетенцій органів виконавчої влади та місцевого самоврядування. Їх повноваження дублюються, мають декларативний характер, відсутні механізми їх реалізації, тощо. У зв'язку з цим КМУ схвалив Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні у якій проголошується, що на

даний час ефективного та швидкого розв'язання потребують такі проблеми: відсторонення місцевого самоврядування від вирішення питань у сфері земельних відносин, посилення соціальної напруги серед сільського населення внаслідок відсутності повсюдності місцевого самоврядування.

Створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов та формування кадрового складу для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень здійснюється з дотриманням таких принципів: надання територіальним громадам права розпоряджатися земельними ресурсами в межах своєї території, об'єднувати свої майно та ресурси в рамках співробітництва територіальних громад для виконання спільних програм та більш ефективного надання публічних послуг населенню суміжних територіальних громад («Про схвалення Концепції реформування...», 2014).

Проаналізувавши вищезазначені положення, можна підкреслити необхідність зміни підходу до проведення оцінки земельних ділянок. В умовах сучасних аграрних відносин за запровадження ринку землі, з'являється потреба в уніфікації оцінки земельних ділянок в залежності від їх розташування (в межах одного поля), складу ґрунтів, ринкової вартості тощо.

Правові колізії, що виникають при здійсненні контрольної діяльності у сфері земельних ресурсів є об'єктивно породженим явищем, викликаним численністю законодавчої бази, особливим предметом регулювання, постійним реформуванням суб'єктів контролю (в першу чергу органів виконавчої влади, Держгеокадстру безпосередньо), відсутністю належної систематизації нормативної бази,

прийняття з одних питань нових нормативних актів, не скасовуючи дію і не змінюючи попередні та ін..

У даній статті наведений далеко не вичерпний перелік колізій у сфері контролю земельних ресурсів, їх досить багато і вони потребують вирішення.

Список використаних джерел

1. Щодо практики застосування норм права у випадку колізії: Лист Міністерства юстиції України від 26.12.2008 р. № 758-0-2-08-19. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0758323-08#Text> (дата звернення: 26.08.2020 р.).
2. Коваленко Т.О. Колізійні норми в земельному праві України. Університетські наукові записки. 2013. № 3. С. 329–335.
3. Коваленко Т.О. Колізія компетенції органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері регулювання земельних відносин. Часопис Київського університету права. 2010. № 4. С. 246–250.
4. Портнов А.В., Москалюк О.В. Види колізій у законодавстві України. Юрист України. 2012. № 1–2. С. 5–12.
5. Колізії в законодавстві. Офіційний Веб-портал Судової влади України. URL: <https://gl.lv.court.gov.ua/sud1304/pres-centr/news/226748> (дата звернення: 28.08.2020 р.).
6. Погребняк С.П. Колізії в законодавстві України та шляхи їх переборення: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових вчень». Харків, 2001. 201 с.
7. Петришин О.В. Теорія держави і права: підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / О.В. Петришин, С.П. Погребняк, В.С. Смородинський та ін.; за ред. О.В. Петришина. Харків: Право, 2014. 368 с.
8. Шевченко Я.О. Основні колізії та недоліки у правовому регулюванні оцінки земель сільськогосподарського призначення в

- Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2017. № 2. С. 58–60.
9. Про затвердження Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку. Фонд державного майна; Наказ, Порядок від 17.05.2018 р. № 658. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0677-18#top> (дата звернення: 26.08.2020 р.).
 10. Електронний кабінет «Е-сервіси» Державного земельного кадастру. URL: <https://e.land.gov.ua/back/requests/> (дата звернення: 26.08.2020 р.).
 11. Публічна кадастрова карта України. URL: https://map.land.gov.ua/?cc=3516741.12863076,6643509.52274297&z=16&l=kadast&bl=ortho10k_all (дата звернення: 28.08.2020 р.).
 12. Мірошниченко А.М. Колізії в правовому регулюванні земельних відносин в Україні. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ: Алерта; КНТ; ЦУЛ, 2010. 270 с.
 13. Гунько Л. Як подолати надлишковість у земельному законодавстві України? URL: <https://nubip.edu.ua/node/60939> (дата звернення: 29.08.2020 р.).
 14. Про міжнародне приватне право: Закон України від 23.06.2005 р. № 2709-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2709-15#Text> (дата звернення: 29.08.2020 р.).
 15. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України; Концепція від 01.04.2014 р. № 333-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#Text> (дата звернення: 29.08.2020 р.).
 - at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0758323-08#Text> (in Ukrainian).
 2. Kovalenko, T.O. (2013). Conflict rules in land law of Ukraine. University scientific notes, 3: 329–335 (in Ukrainian).
 3. Kovalenko, T.O. (2010). Collision of competence of state authorities and local self-government in the field of land relations regulation. Journal of Kyiv University of Law, 4: 246–250 (in Ukrainian).
 4. Portnov, A.V. & Moskaluk, O.V. (2012). Types of conflicts in the legislation of Ukraine. Lawyer of Ukraine, 1–2: 5–12 (in Ukrainian).
 5. Conflicts in legislation. Official Web-portal of the Judiciary of Ukraine. Available at: <https://gl.lv.court.gov.ua/sud1304/pres-centr/news/226748/> (in Ukrainian)
 6. Pogrebnyak, S.P. (2001). Collisions in the legislation of Ukraine and ways to overcome them. Kharkiv, 201 (in Ukrainian).
 7. Petryshyn, O.V., Pogrebnyak, S.P., Smorodynsky, V.S. & others (2014). Theory of State and Law. Kharkiv: Pravo, 368 (in Ukrainian).
 8. Shevchenko, Ya.O. (2017). The main conflicts and short comings in the legal regulation of agricultural land valuation in Ukraine. Legal Scientific Electronic Journal, 2: 58–60 (in Ukrainian).
 9. On approval of the Procedure for main taining a single data base of valuation reports On approval of the Procedure for main taining a single data base of valuation reports. State Property Fund; Order, Procedure dated 17.05.2018 № 658. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0677-18#top> (in Ukrainian).
 10. Electronic office «E-services» of the State Land Cadastre. Available at: <https://e.land.gov.ua/back/requests/> (in Ukrainian).
 11. Public cadastral map of Ukraine. Available at: https://map.land.gov.ua/?cc=3516741.12863076,6643509.52274297&z=16&l=kadast&bl=ortho10k_all (in Ukrainian).
 12. Miroshnichenko, A.M. (2010). Conflicts in the legal regulation of land relations in Ukraine. Kyiv, 270 (in Ukrainian).

References

1. Regarding the practice of application of legal norm sincase of conflict: Letter of the Ministry of Justice of Ukraine dated 26.12.2008 № 758-0-2-08-19. Available

13. Gunko, L. How to overcome the redundancy in the land legislation of Ukraine? Available at: <https://nubip.edu.ua/node/60939> (in Ukrainian).
14. On private international law: Law of Ukraine of June 23, 2005 № 2709-IV. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2709-15#Text> (in Ukrainian).
15. On approval of the Concept of reforming local self-government and territorial organization of power in Ukraine. Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine 01.04.2014 № 333-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#Text> (in Ukrainian).

Yu.S. Makarenko (2020). GAPS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION (LEGAL CONFLICTS) ESTIMATION OF LAND PLOTS. *Law. Human. Environment*, 11(3): 132-142. <https://doi.org/10.31548/law2020.03.016>.

Summary. *The legal conflicts of control relations in the field of land resources and ways to overcome them are studied. Inconsistencies in the legislation of Ukraine on control, use and protection of land resources are described. The legal conflicts that arise during the assessment of land plots are analyzed. It is proposed to specify and differentiate the competencies of the subjects of state control in the field of land resources and to transfer part of the powers of the executive authorities to local governments. The conclusion is made on the need to overcome conflicts and systematize land legislation.*

Keywords: *state control, land resources, land, legal conflict, conflict rule, overcoming conflicts, systematization, normative monetary valuation*
